

ת"פ 2018/01 - מדינת ישראל נגד עבדאללה אלכרישת, אמין כרישת, מוסה אלכרישת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 13-01-2018 מדינת ישראל נ' אלכרישת וآח'

בפני כב' השופט אלון אינפלד
בענין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ירון סעdon,
פמ"ד

- נגד
1. עבדאללה אלכרישת
2. אמין כרישת
3. מוסה אלכרישת שלשתם על ידי עו"ד
מוסטפא נסאר

זכור דין

רקע עובדתי - האישום

- הנאשמים 3-1 שהינם אחים, הודיעו והורשו במסגרת הסדר הטיעון בכתב אישום מתוקן בתקיפות שונות (שם ביצוע פשוט - סחיטה באזומים) ובעבירה של סחיטה באזומים.
- במסגרת **הסדר הטיעון** הושגה הסכמה עונשית בין הצדדים, לפיה יוטלו על הנאשמים 6 חודשי מאסר בפועל שירותו בעבודות שירות, בכפוף לאישור הממונה. עוד סוכם כי ישתו על הנאשמים 10 חודשי מאסר על תנאי לביל יעברו עבירות בהן הורשו וUBEIRUT ALIMOT MASOG PESH 4-4 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת איומים. עוד סוכם, כי על כל אחד מהנאשמים יוטל קנס בסך 4,000 ₪. בעת הטיעון לעונש הבהיר כי לנ羞ם 3 מאסר על תנאי בר הפעלה, למראות זאת, עומדים שני הצדדים על ההסדר, ומבקשים כי אותו מאסר על תנאי, יופעל בחופף.
- כתב האישום המתוקן** מתאר את האירוע הבא: רכבו של הנאשם 2 נגנב בעת שחנה בחניון בית החולים "سورוקה" בבאר שבע. בעקבות האמור, רכש הנאשם 2 רכב דומה לזה שנגנב. ביום 5.1.13 נסעו הנאשמים שב לבית החולים "سورוקה" והחנו את הרכב באותו מקום בו הוחנה הרכב הנגנב, ונותרו בקרבת מקום לצפות ברכב ממספר מוקדים.
- עוד נאמר כי בסמוך לשעה 19:00 הבחינו הנאשמים במתלון, עמו לא הייתה להם היכרות מוקדמת, כשהוא ניגש אל הרכב ופתח את הדלת. בעקבות האמור, **רצו הנאשמים לברר המתلون, תפיסתו והכניסתו בעל כורחו אל תוך הרכב. הנאשם 2 החל לנוהג ברכב לעבר היציאה מחניון בית החולים,**

בעוד הנאים 1 ו-3 ישבים מאחור משני צדדיו של המתلون. המאבטח, שהוצב כשומר ביציאה מהבניין בית החולים, קיבל דיווח אודוט האירוע, שמע את המתلون צועק כי חוטפים אותו, והורה לנאים לעצור. **הנאים התעלמו מהמאבטח ויצאו במהירות מהבניין בית החולים ונסעו אל ביתם בכיספה.**

5. **הנאים הבבירו למתلون כי שחררו אותו רק לאחר שמספר להם הין הרכב שנגנבו, ולאחר שידאג להחזירו.** בעוד המתلون תחת החזקתם, שקלו הנאים את עצתו של אדם מבוגר מבני משפחתם להביא את המתلون אל תחנת המשטרה. אז נדרש הנאם 3 להגיע לתחנת המשטרה בדחיפות ועשה כן ביחד עם הנאם 1, **בעוד הנאם 2 נותר עם המתلون בבית.** רק לקראת השעה 22:00 הגיע הנאם 2 ביחד עם המתلون אל תחנת המשטרה.

תמצית טיעוני הצדדים

6. **ב"כ המאשימה,** בטיעונו, עמד על השיקולים שהובילו להסדר הטיעון בין הצדדים והציג במיוחד את חוסר שיתוף פעולה מצד המתلون, נתן שהיוה קושי ראוי ממשמעו בניהול הילך והשפיע על העונש המוסכם. כן הדגיש התובע את העובדה שמדובר באירוע קצר יחסית, שבמסגרתו המתلون הושב לתחנת המשטרה, מבלתי שנגרמו לו נזקים גופניים. הוא ציין גם כי, במסגרת ההסדר, המאשימה שקלה את לקיחת האחריות מצד הנאים, החרטה שהביעו והיעדר עבר פלילי של הנאים 1 ו-2.

7. **ב"כ המאשימה צין** את עברו הפלילי של הנאם 3 ואמר עתר כי המאסר המותנה שהינו בר הפעלה בעינינו ירוצה בחופף לתקופת המאסר עליה הסכימו הצדדים בהסדר הטיעון, היה והעירות בתיק דין נעברו בשלב מאוחר של המאסר המותנה.

8. סיכומו של דבר, **ב"כ המאשימה לא הקל ראש בהפחתה המשמעותית בעונשם של הנאים ובחשש כי הדבר יתפרש כמו כן לגיטימציה לעשיית דין עצמאית.** עם זאת, שב הפרקליט והציג את הקושי הראייתי בהוכחת העובדות מעבר לכל ספק סביר ואת הנסיבות הקונקרטיות של האירוע כמפורט לעיל. כן צין התובע שיש מקום לספק אם העונש המוסכם נמצא בחלוקת התחthon של מתחם הענישה.

9. **ב"כ הנאים** שב והציג את הקושי הראייתי עליו מtabטס הסדר הטיעון. כן הדגיש את נסיבותיהם האישיות של הנאים, את העובדה שמדובר למי שמנהל אורח חיים נורמטיבי ולא בעברינים מן השורה. הוא ציין גם כי, בסופו של יומם, הנאים לא הפעילו שימוש באלים יתרה והמתلون הוזר לתחנת המשטרה. כן צין התובע כי התנהגותו של המתلون אף היא משליכה על העונש שהושג בהסדר.

10. עוד לשיטת **ב"כ הנאים**, העונש המוסכם אינו מפר את האיזון הנדרש בין טובת ההנאה לה זכרים הנאים לבני אינטראס הציבור, בהתאם להלכה הידועה ע"פ 577(1) פ"ד מדינת ישראל פ"ד (1998/2002) (להלן: הלכת פלוני (2002)). בהקשר זה הדגיש גם כי תיקון 113 אינו בא לבטל את מוסד הסדרי הטיעון ולמנוע הטלת עונשים החורגים ממתחם הענישה במסגרת הסדרי טיעון.

11. **הנאים**, שלהם ניתנה זכות המילה الأخيرة, עמדו על טעומם, הביעו חרטה על מעשיהם והבטיחו שלא לפעול בדרך זו בשנית.

דין והכרעה:

עמוד 2

שאלת היחס בין תיקון 113 למוסד הסדרי טיעון

12. שאלת היחס בין הבנית שיקול הדעת בענישה לבין מוסד הסדרי הטיון טרם הוסדרה במפורש בחקיקה. תיקון 113 לא קבע במפורש מהו היחס הרואוי שבין מתחם הענישה לבין מוסד הסדרי טיעון. סוגיה זו נותרה מחוץ לתיקון על מנת שתலובן במסגרת החוק שיעסוק בהסדרי טיעון, אשר נמצא עתה בדינום בפני עצמה חוקה, חוק ומשפט של הכנסת על בסיס הצעת חוק, סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 65 (הסדר טיעון), התש"ע-2010).

13. ואולם, בית המשפט העליון נדרש לעניין והביע מספר עקרונות מחייבים בסוגיה זו. ראו לעניין זה ע"פ 13/512 פלוני נגד מדינת ישראל, מיום 4.12.13, (להלן: הlacת פלוני (2013)), הלכה שאוזכרה כבר בהסכם מלאה בע"פ 3856/13 שי גוני נגד מדינת ישראל מיום 3.2.14, ואזכור להלא הסתייגות בע"פ 12/6371 אבי שלום נגד מדינת ישראל, מיום 13.10.12. לפיכך, אין עוד צורך להתייחס למחלוקת שנתגלו בין בתי המשפט המוחזים בסוגיות שכבר הוכרעו.

14. לעומת מפסקה זו שמתחם הענישה משקף קביעה נורמטיבית של בית המשפט המשתקלת בהתחשבות בחומרה המושגית של העבירה, החומרה הקונקרטית של העבירה והענישה המקובלת במקרים דומים. לעומת זאת, הסדר הטיעון הוא תוצאה של מיצוי כוח המיקוח של כל אחד מהצדדים להליך, בשים לב לכל האינטרסים הבאים בגדירו, הכוללים, בין היתר, את משאבי התביעה בכוח אדם, ראיות ועוד, לעומת זאת, רצונו של הנאשם בסיום ההליך, בהקללה בעונש או טובת הנאה אחרת. שיקולים משמעותיים אלה, המשפיעים על קביעת העונש בהסדר טיעון, אין להם חלק ונחלתו בקביעת מתחם הענישה על פי החוק.

15. עד לחקיקת תיקון 113 לחוק היotta הלכת פלוני (2002) את הבריח התקון של שיקול הדעת השיפוטי בבחינת הסדרי טיעון. זאת, על ידי הפעלת "נוסחת האיזון" בשקללה זהירה בין האינטרסים הציבוריים לבין טובת הנאה שקיבל הנאשם במסגרת ההסדר. לפיכך, בהתאם להlacת פלוני (2002) גם אם העונש שעליון הוסכם בהסדר הטיעון איינו ראוי לפי מבחן ההלימה - יש עדין לכבד את ההסדר, אם התביעה ערוכה איזון מתאים בין ההקללה שניתנה לנאשם לבין התועלת הציבורית שהייתה קרוכה בעריכת ההסדר.

16. בית המשפט העליון בהlacת פלוני (2013) עסוק בשאלת אם הלכת פלוני (2002) עומדת כiom בסתריה לתיקון 113, והשיב על כך בשילילה, וזאת בעקבות עדמות מלומדים. נקבע כי קיומו של הסדר טיעון אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת התקון, ואף התקון אינו מatabase נוכח הסדר הטיעון. שומה על בית המשפט לבחון את העונש הרואוי על פי עקרונות תיקון 113, תוך יישום הוראותיו. לאחר מכן, יוכל בית המשפט על התוצאה את המבחנים שנקבעו בהlacת פלוני (2002).

17. בהקשר זה קבע בית המשפט העליון בהlacת פלוני (2013), כי במקרים בהם יש ספק אם הסדר טיעון עומד בבחן האיזון, יש לקבוע תחילת את מתחם הענישה הרואוי למקורה, ואת העונש הרואוי לעונשה בתוך המתחם. זאת, על פי המבחנים הרגילים. בשלב הבא, יש לבחון את ההסדר, לפי המבחנים שנקבעו בהlacת פלוני (2002), הימנו לבחון את העונש שմבקשים להטיל בהסדר, לעומת העונש שהוא מוטל עליו אלמלא ההסדר, וזאת כדי להעריך את ההקללה שזכה לה הנאשם. הקללה זו צריכה לעמוד ב"בחן האיזון" הידוע, בבחינתה לעומת האינטרסים הציבוריים שקדם בהודאת הנאשם. במקרה שההסכם היא לטוחה ענישה ולא לעונש מוגדר, הטוחה עצמה עומדת לבחון האמור. אם מאושר ההסדר, הרי שבשלב נוסף יש לקבוע עונש בתוך הטוחה, כאמור.

18. בשיטה זו גלויים יתרונות ברורים של שיקיפות, באמצעותה ניתן לדעת ולהבין בכמה סטה העונש שבհסדר הטיעון ממתחם הענישה והדבר עשוי לתרום לבקרה על הסדרי הטיעון הん בשלבי ערכיהם והן בשלבי אישורם על ידי בית המשפט. עם זאת, כפי שצין בית המשפט העליון בהלכת פלוני (2013), החובה לנמק באופן פרטני ולהסביר את כל שלבי הניתוח קיימת רק במקרים בהם יש "ספק אם ההסדר עומד ב מבחני האיזון", ועוד הדבריםichiים הסבר. משמעו מפסק הדיון, שבמקרים בהם ברור כי הסדר הטיעון עומד ב מבחני האיזון, בין משומש שברור שההסדר מציב את עונש בגין ממתחם הענישה או כי החריגה מהמתחם מוצדקת ומأוזנת, די להסביר זאת בתמצות, מבליל להיכנס להנמקה מפורטת. הדבר אף מסתבר, שלא מלא כן, ספק אם היו בתי משפט השלום, ובמיוחד בתי המשפט לעבורה ולעניניהם מקומיים, המטיילים עשרות גזר דין מוסכמים ביום, יכולם לעמוד במשימה הקשה המוטלת עליהם.

19. סיכומו של דבר, יש להמשיך ולהחיל את הלכת פלוני (2002) על הסדרי הטיעון. עתה, לאחר תיקון 113 יש לבחון אם העונש המבוקש על פי ההסדרamazon היטוב, בין העונש הראווי לפי מכלול שיקולי הענישה על פי תיקון 113, בין התמורה שננתן הנאשם במסגרת הסדר הטיעון או האינטראס הציבורי העומד בסיסו. בין השאר, יש לקחת בחשבון את השאלה אם ההסדר חריג ממתחם העונש הראווי ואם יש בanimoki ההסדר להצדיק גם זאת.

20. במקרה דן מדובר בהסכמה להטיל עונש מאסר בעבודות שירות בלבד, בגין מעשי תקיפה וסחיטה באירועים תוך עשיית דין עצמית נגד גנב רכב. מקרה זה אכן מעורר ספק ממשמעו אם ההסדרamazon, ואין מנוס מבחינה פרטנית של הדברים.

נסיבות המעשה - מתחם הענישה

21. העבירות בגין הורשו הנאים חמורות. בעבירות הסחיטה באירועים, מלבד הפגיעה החמורה בביטוחונו האישי של הקורבן, טמונה גם פגיעה במרקם החברתי וביכולת לה坦הלה כחברה דמוקרטית, בה חירות הפרט וחופש הבחירה הינם מושכלות יסוד. יש להתייחס בכבוד ראש ובחומרה הרואיה למעשים מעין אלה, אשר מערערים את תחושת הביטחון הציבורי, בין אם הם מופנים כלפי אזרחים נורמטיביים מן השורה ובין אם כלפי דמיות שהן "מפוקפקות" בעיני העושה. זאת ועוד, עבירות אלה היו מעשה של נטילת החוק בידיים. התנהגות אלימה בהקשר זה, יש בה כדי **לערער את יסודותיו של שלטון החוק במדינה**.

22. הנאים נקבעו כשית רב נחמן "**עובד איניש דינה לנפשיה**" [=עשה אדם דין לעצמו] (ביבלי, בבא קמא צ"ב). אלא, שהחוק הישראלי, ככל מחוקק מודרני, פסק כשית רב יהודה באותה סוגיה. גישה, לפיה, ככל אין אדם עווה דין לעצמו, אלא בכספי לתנאים החמורים והדקדקניים של ההגנות הפורמליות של המשפט הפלילי, כגון "הגנה עצמית". גישת המשפט הישראלי אינה מעודדת עשיית דין עצמית, נהפוך הוא. מתן אישור לנפגעי עבירה ליטול את החוק לידיים, לבצע "משפט שדה", תוך חקירה באירועים ובכוח, תיצור מציאות בלתי אפשרית של אנרכיה טוטאלית. שלchnerות להתנהגות כזו תהווה היתר בפועל לכל אדם לעשות כרצונו עד כי, בהעדר מORAה של מלכות, נגע חילאה למצב של איש את רעהו חיים בלווע. הדברים נוכנים במיוחד בחברה שלנו, בה קבוצות שונות ורבדים שונים, חברותים, אתניות וعرقيים. מתן היתר לעשיית דין עצמית תפוח פתח לאנרכיה. ודוק, החוקijk נכוון היה להתחשב בעת ביצוע העבירה בגורם שהביאו נאים לביצוע מעשה עבירה. אולם, לעניין התחשבות בהתנהגותו הקודמת של נפגע העבירה הגביל החוקijk את התחשבות למקומות קיצוניים למדי - מציבי מצוקה נפשית עקב התעללות (סעיף 40ט(א)(8)).

23. המחוקק הביע עמדה ברורה לפיה אין לקבל את טענת ילדי הgan "הוא התחיל", כנימוק להקלת במעשה עבריה נפרד ומתוכנן, שאינו מוגן בהגנה פורמללית או לכל הפחות, החל מהגנה, והמעשה שנעשה היה קרוב לאותה הגנה (סעיף 40ט(א)(9)). במקורה דין מדבר באירוע נפרד לגמרי מגניבת הרכב הראשון של הנאשם 2, ועל כן אין במעשה קרבה כלשהי להגנה כלשהי.

24. המדינה הגישה את הרישום הפלילי של המתלוון ואת גזר הדין הנוגע למעשה ניסיון גניבת רכבו של הנאשם 2 (תע/2 ו- תע/3). התובע אף טען שאף אם אין דם של עבריינים מותר, הרי שעברייני רכוש צריכים לקחת בחשבון שהם נוטלים על עצמן סיכון בנטילת רכוש של אחר. כאמור, מקרה זה אינו מוגן ואינו מתקרב בשום אופן להיות מוגן בהגנה על פי הדין הפלילי. לפיכך, **טענה זו של המאשימה,قطענה להקלת בעונשם של הנאים, חיבת להידחות באופן חד משמעי ובשתי ידיים.** אסורвшום אופן שיצא מבית המשפט מסר לפיו מותר לאדם לפגוע במצב עבירה, אלא בעת הגנה עצמית או במסגרת אחת ההגנות האחרות המוכרות בדיון הפלילי. לפיכך, יש ליתן משקל אפסי למטרה ה"חיבות" ביצועו המועלן **תפיסת הגנב, וליתן משקל משמעותי לשיקול הנגדי - מלחמתה של החברה המתוקנת ביוזמות פרטיות של עשיית דין עצמית באמצעותים פליליים.**

25. חומרת המעשה מתחדשת בחבירת הנאים בתכנון מראש לביצוע בצוותא, ובהתנהגות הבריונית שכלהה שימוש פיזי בעצם תפיסת המתלוון המנסה להימלט, הכנסתו אל תוך הרכב בעל כורחו, התעלמות מהמאבטח בבית החולים, הסעת המתלוון למקום מרוחק בעוד שנים מהנאים יושבים מצדדיו, והבאתו לבית הנאים. אף בהמשך הדברים הנאים פעלו בנסיבות להלך אימים על המתלוון במטרה לקבל מידע אודות הרכב הנגב, לאחר שהודיעו לו כי ישוחרר רק לאחר שיתclf עםם פעולה. גם בשלב מתקדם של האירוע ובעת שנקרו לתחנת המשטרה בעניין אחר, הנאים הותירו את המתלוון בביטם תחת "השגחתו" של הנאשם 2, ונסעו לשם בהיעדרו.

26. לא נגרמה למתלוון פגעה פיזית. הפגיעה העיקרית היא דווקא בהמשך הדברים, בנסיבות האימה שהמתלוון חוותה בשלב הסחיטה באזויים, כאשר מצא עצמו במקום מרוחק, בידי אנשים זרים, שלא יכולת ליצור קשר ולא ידיעה מה מצבה לו.

27. לפחות יש לשיקול את העובדה שהנאים נמלכו בדעתם כיצד לנוהג עם הנאשם ואף נועזו בדעתו של אדם מבוגר מבני משפחותם לעניין זה. למרות הכול נראה כי, לפחות לאחר מעשה, החלו לפעול מתוך שיקול דעת ולא בדרך פיזיה ופוגענית. האירוע בסך הכל לא נמשך זמן רב מאוד, והנאים הושב לתחנת המשטרה ללא פגע, בסופה של דבר.

28.זה המקום לציין גם את העובדה שכותב האישום תוקן, כך **שבירית החטיפה שהופיעה בכתוב האישום המקורי, נמחקה.** אכן, על פי מסכת העובדות העולה מכתב האישום המתוקן, מצטייר לכואורה אירוע החטיפה של המתלוון על ידי הנאים. ואולם, חלקם של הנאים אינו גוצר רק מעובדות כתוב האישום המתוקן. המשמעות הנורמטטיבית של התנהגותם גזרת מהעבירות בהן הורשוו בהסכם. יש לשאוף להתامة מלאה בין העובדות לבין סעיפי האישום. אולם, אם בפועל עובדות כתוב האישום מגלוות עבירה חמורה יותר מאשר סעיפוי האישום (כמו ב מקרה זה), אין רשות לבית המשפט להעניש במדרג עוני חמור יותר מאשר המדרג הנובע מסעיפוי האישום המិוחסים לנאים בכתוב האישום (השו לעניין זה ע"פ 18/98 אנגל נ' מדינת ישראל פ"ד נב(5)97).

29. לעניין המתחם עצמו, בשל הסדר הטיעון, נמנעו הצדדים לטעון למתחם באופן מדויק. לפיך, בית המשפט, ככל שנאלץ לקבוע מתחם, עושה זאת ללא עדרת הצדדים ולא טיעון אדברסארי. בנסיבות אלה, אף שהמתחם הוא בעצם קביעה נורמטיבית, יש ערך תקידי נmor יותר למתחם הנקבע ללא טיעון. בכךוף לסיג זה, אין מנוס מהערכה משוערת של המתחם, על פי החלטת פלוני (2013). בהתאם לכך, בכלל השיקולים שפורטו לעיל ובאיוזן הראו' ביניהם, ובעיקר בכך כי הכלכלה של עבירות החטיפה בכתב האישום, למרות העובדות, יש לקבוע כי מתחם העונש הולם את מעשייהם של הנאים באירוע מתחילה, לכל הנmor, בעונש של מעט יותר משנת מאסר בפועל, והגבול העליון של המתחם עומד על פי שלוש מגבולי התחתון.

נסיבות פרטניות - קביעת העונש בתחום המתחם

30.זה המקום לבחון את הניסיות שאינן הקשורות ביצוע העבירה. בראש ובראשונה יש ליחס משקל **להודאת הנאים במיחסם להם, אשר חסכה מזמן של בית המשפט,** שיקול כבד משקל, נוכח העומסים הרובצים לפתחה של מערכת המשפט. משקל נוסף יש לחרטה שהbijעו וללקיחת האחריות. כמו כן מדובר בנאים **צעירים**, אשר ניהלו אורח חיים נורטטיבי ודרך הפשע אינה מעניינם. הנאים 1 ו-2 **נעדרי כל עבר פלילי**, אף זה שיקול מהותי לקולא. **הנאם 3 בער עבר פלילי** הכלל הרשעה אחת בעבירות רכוש, משנה 2010, בגין ריצה שישה חודשים בפועל ואף נידון **למאסר מותנה החולש על כל פרק יא' לחוק העונשין**. תנאי, שהינו בר הפעלה במקרה זה.

31.עליה אפוא, כי ביחס לכל הנאים קיימות נסיבות אישיות, אשר בעיקרן חיוביות, ואשר יש בהן כדי להטוט הCPF לעבר צדו התחתון של מתחם העונשה, כאשר הדבר נכון במיוחד במקרים 1 ו-2. מצבו של הנאם 3 מעט שונה, נוכח קיומו של עבר פלילי הכלל מאסר מותנה בן שישה חודשים שhani בר הפעלה בענייננו. אם כי, אין מדובר בעבר פלילי מכבד ומазז אותה הרשעה משנה 2010 לא ביצע עבירות נוספת עד לאיורע המיחסו לו בכתב האישום המתוקן. כמו כן, יש להתחשב בעובדה שהabayot דן בעברו לקראת סוף תקופת התנאי, כפי שהטעים ב"כ המאשימה. מайдך גיסא, אין בנסיבות הנאים נסיבות מיוחדות היכולה להביא לעונשה המגיעה עד הגבול התחתון של המתחם. לפיך, אלמלא הסדר הטיעון היה עונשם של הנאים 1 ו-2 קרוב יחסית לצד התחתון של המתחם, היו בערך 20 חודשים מאסר, ועונשו של הנאם 3 היה עומד על מעט יותר.

השיקולים בסוד הסדר הטיעון

32.העונש המוחשי המוצע על ידי הצדדים בהסדר הטיעון, **6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות עם קנס**, חורג בעיליל מהרף התחתון של מתחם העונשה, וקל בהרבה מהעונש הקונקרטי הראו' לנאים, **כמפורט לעיל**. כאמור, מכלול נסיבות המעשה והועשים, לו היו נשלחות בהתאם לשיקולים המנוים בתיקון 113, היו מבאות על הנאים עונש שהוא ארוך לפחות פי שלוש, והוא מבוצע לאחרי סORG ובירח. אם כי יש להתחשב גם בעובדה שההסכם בין הצדדים כולל גם עונשה כלכלית מסוימת.

33. **ণימוקי ההסדר כוללים בעיקרם שיקולים ראיתיים כבדי משקל.** בהם, קשיים מהותיים בגרסת המתalon, כפי שצוין מפני כל הצדדים, והיעדר נכונות מצד המתalon לעמוד על דוכן העדים ובכלל לשפט פעולה. אכן, כתענת ב"כ הצדדים, מדובר בשיקול מהותי ומכריע, אשר עלול להשפיע על יכולת להרים את נטל ההוכחה

הנדרש במשפט הפלילי. משכך, משליך הדבר כਮובן גם על תוצאה ההליך, בהעלאת כוח המיקוח של הסגנו וצמוץ מרחב התמונה של המדינה. בניסיבות אלה, העונש הקל הוא תוצאה ישירה של כוח המיקוח של הפרקליטות, ומביא לעונשה המרבית שהמדינה יכולה להיות הושגה, מלבי להסתכן בזיכוי מוחלט. **זהות כפי הנראת התוצאה הטובה ביותר שהיא יכולה להיות להשיג בתנאים של תיק זה.** למורות זאת, יאמר **שאין דעתנו נוכה מהסדר זה.**

34. קודם ויצו שמוסד הסדר הטיעון הוא מוסד טוב ו ראוי, המאפשר לקיים משפט פלילי הוגן, לאין אינטראסים ולהגיע לתוצאות הוגנות וסבירות, בתקציב צבורי ריאלי. במערכת המשפט במדינת ישראל המתוקנת בחסר חמור של כוח אדם, לא ניתן לעשות יותר על מוסד זה. מעבר לשיקול התקציבי, מאפשר המוסד למצוא פתרון ראוי לMKים מורכבים וקשים, להנחת דעתם כל הצדדים, תוך שמירה על האינטרס הציבורי. לפיכך, מסכים אני בכלל לב עם כל העקרונות וההנחות של הלכת פלוני (2002). מדובר בפשרה, המאפשרת לשני הצדדים למצות את ההישגים המרביים, בעלות נמוכה וסיכון נמוך. אכן, הרجل טוב הוא לשאוף לפשרה כזו. עם זאת, יש להיזהר שלא יהפוך הרجل הטוב להרגל מגונה.

35. לעיתים, כאשר העונש הוא קל מאוד, כך שבמקרים לאין עקרון ההלימה עם שיקולים אחרים, מוטל עונש קל מדי, השוחק את עקרון ההלימה עד דק, לא ראוי להגיע להסדר טיעון. עם כל הכבד לשאיית הפרקליטות להגיע לעונשה כלשהו עבור מי שביעינה אשם, גם נכון שברע עמוק בחומר הראיות, יש להיזהר שלא לשחוק את המסר הבסיסי העומדвисוד דיני העונשין. מן הרואי לצאת מהGBT המקומי על העברין הקונקרטי, ולראות כיצד הקלות מופלגות מדי, הנעות תדיר מדי, עלולות ברבות המקרים להביא לזלזול הציבור בnormה הפלילית. לעיתים עדיף יותר(Cl) על העונשה במקרה הקונקרטי, להסתכן בזיכוי, או אפילו להסכים לזיכוי, ולא לשדר מסר לציבור, לפיו העושה מעשים חמורים איינו נענש כראוי, ועוד בהסתמת המדינה ובאישור בית המשפט. אם לא נזהר בכך, יצא שכרכנו בהפסדנו, וכל עמלנו לשווה.

36. המקרה הזה הוא גבולי ביותר. אולם, ההחלטה מלמדת שעל בית המשפט לנ��וט ברישון בטרם יחליט שלא לכבד הסדר טיעון, ובמקרה הגבולי יכבד בית המשפט את הסכומות הצדדים. נכון הנחיה ברורה זו, ובזהירות שובי כי המדינה מחקה את עבירת החטיפה מתוך כתוב האישום, **התוצאה היא שיש לכבד את הסדר, עם כל הקושי.**

התוצאה

37. נכון מכלול השיקולים דלעיל, אני מאמץ את הסדר הטיעון וגורר על הנאים את העונשים כדלקמן:

לגביו הנאים 1:

א. 6 חודשים מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות החל מתאריך 30.4.14 ובהתקם בהתאם שהותו מה. על ידי הממונה על עבודות השירות. תקופת המעצר לא תנוכה. הנאים יתייצב לריצוי עונשו באותו יום, בשעה 00:08 בובוקר, אצל הממונה על עבודות השירות, ליד כל באר שבע.

ב. 10 חודשים מאסר על תנאי לבן עבור הנאים במשך שלוש שנים מהיום העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות מסווג פשע.

ג. 4 חודשים מאסר על תנאי לבסוף יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום עבירת איומים.

ד. קנס בסך ₪4,000 או 20 ימי מאסר תMORETO, הקנס ישולם תוך 60 יום.

לגביו הנאשם 2:

א. 6 חודשים מאסר בפועל, שירצטו בעבודות שירות החל מתאריך 26.3.14 ובהתאם לתקנית שהתוודה על ידי הממונה על עבודות השירות. תקופת המעצר לא תנוכה. הנאשם יתיצב לריצוי עונשו באותו יום, בשעה 00:08 בובוקר, אצל הממונה על עבודות השירות, ליד כלא באר שבע.

ב. 10 חודשים מאסר על תנאי לבסוף יעבור הנאשם במשך שלוש שנים העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשים מאסר על תנאי לבסוף יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום עבירת איומים.

ד. קנס בסך ₪4,000 או 20 ימי מאסר תMORETO, הקנס ישולם תוך 60 יום.

לגביו הנאשם 3:

א. 6 חודשים מאסר בפועל, שירצטו בעבודות שירות במתקן"ס ערד. **הממונה על עבודות השירות יקבע מועד חדש להחלה ריצוי המאסר על ידי הנאשם.** תקופת המעצר לא תנוכה.

ב. 10 חודשים מאסר על תנאי לבסוף יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשים מאסר על תנאי לבסוף יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום עבירת איומים.

ד. קנס בסך ₪4,000 או 20 ימי מאסר תMORETO, הקנס ישולם תוך 60 יום.

לענין הנאשם 3 הסכימו הצדדים על הפעלת המאסר על תנאי בחופף, אך גזר הדין הרלוונטי לא הוגש. **יוגש גזר דין בהודעה מוסכמת של הצדדים ותינתן הוראה מתאימה על הפעלתו בחופף לגזר דין זה, כהסכמה הצדדים.**

הנאים מזוהרים כי אם לא יבוצעו את העבודות כנדרש, ניתן להורות על ריצוי העונש מאחרי סORG וברית.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

נתן היום, י' אדר תשע"ד, 10 פברואר 2014, בנסיבות הנאשם, ב"כ עו"ד מוסטפא נסאר וב"כ המאשימה, עו"ד סעדון.

